

Af: Maja Birgitte Lumholtz

Ny bog formidler vigtig viden og forventninger til rollen som teamkoordinator – herunder skolelederens ansvar for at lede det enkelte team kvalificeret, så elevernes læringsresultater løftes. Det ubetingede mål for alle anstrengelserne.

Hvis bogen "Teamkoordinatoren – Den kollegiale udviklingsaktør i skoler og uddannelsesinstitutioner" skulle sættes op som et stillingsopslag, ville der under "dine arbejdsopgaver" stå noget i retning af:

Vi forventer, at du er "indstillet på dialog, forklaring, forhandling, tålmodighed, plads til andres synspunkter med videre". Derudover er det din opgave og dit ansvar – i dialog med resten af teamet - at sikre et "moderne 'vi-samarbejde', hvori du (teamkoordinatoren) aktivt fremmer en målrettet opgaveløsende teamfunktion, og hvor teamet forstår nødvendigheden af at løse opgaver inden for en ramme, som defineres i samarbejde med den legitime ledelse".

Du får ikke meget mere i løn end dine lærerkolleger, du får slet ikke mere magt, og du har bestemt ikke mere at skulle have sagt, hvis der opstår konflikter i teamet. Som teamkoordinator er din vigtigste opgave at placere dig selv i en slags "fødselshjælperrolle". Det vil sige en kollega, der virker aktivt – men aldrig dominerende – ved at fremkalde dit teams ressourcer og skabe gode arbejdsrutiner. Du er den kollega, som formår at bringe den virkelige virkelighed i spil i teamet, så refleksioner og diskussioner over pædagogiske udfordringer udmønter sig i systematiske undersøgelser af muligheder for konstruktive forandringer, og som endelig formår at virke i praksis. Kort og godt forventer vi en kandidat, som tør gå hele vejen og holde sit team op på, at formålet med samarbejdet er at "løfte teamets funktion, så teamet kan løfte elevernes læringsresultater". Du vil noget, er åben for nye måder at lære på og i stand til at navigere mellem kolleger og ledelse.

Til gengæld tilbyder vi dig en unik mulighed for at sublimere dit team fra pionersteam til professionelt selv bærende team, der lærer af sine erfaringer og udvikler skolen og elevernes faglige og sociale resultater.

Teamkoordinatoren har – i udgangspunktet - ikke mere magt end resten af sine kolleger i teamet. Så er det sagt. At det så ifølge forfatteren til bogen, cand.psych. og tidligere forsker i pædagogik og læring Sten Clod Poulsen, ofte ender der, er en anden sag. Men en sag, som er vigtig at få på skolens dagsorden, hvis funktionen, titlen, rollen skal realiseres efter hensigten.

For der er tilsyneladende en tendens til usikkerhed omkring teamkoordinatorens arbejdsopgaver og beføjelser. En usikkerhed, som også kommer til udtryk blandt de skoleledere, Sten Clod Poulsen har mødt via sit nutidige virke som chefkonsulent, og som i samme åndedrag giver indtryk af at have glemt, hvorfor skolen i tidernes morgen fandt teamkonstruktionen hensigtsmæssig. Konfronteret med spørgsmålet har de i hvert fald vanskeligt ved at forklare teorien, der ligger bag praksis. Og som Poulsen skriver i sin indledning tilegnet teamkoordinatoren: "Hvis ikke de grundlæggende vilkår for funktionen er i orden, kan teamkoordinatorerne aldrig komme til at fungere efter hensigten".

En væsentlig pointe fra bogen er nemlig, at teamet - med teamkoordinatoren i spidsen - er et vigtigt organisatorisk element i skoleudvikling, som har brug for en kompetent leder med overblik og indsigt i teamkoordinatorens opgaver, og som evner at støtte op om de arbejdsopgaver, hun forventer teamet realiserer. Det indebærer som skrevet viden om, hvorfor skolen har valgt at organisere sig i team, hvad det er, et team teoretisk set kan bidrage med, og hvor lederens opgave slutter, og teamet/teamkoordinatoren tager over.

Af samme årsag henvender bogen sig derfor ikke bare til lærerne i teamet og den, der har takket ja til at påtage sig ansvaret som teamkoordinator, men i høj grad også til lederen, som er i en situation, hvor forventningerne til ledelsesmyndigheden er tårnhøje. Der er brug for rene linjer, som Poulsen gerne gentager (om end han selv nævner det som et irritationspunkt ved sit eget værk) og skærer ud i pap over flere kapitler. Helt bevidst og med skarp tunge, i de tilfælde målgruppen eller andre interessenter i skolesammenhæng har begået brøler. Det giver bogen et ærligt og personligt tvist og giver farve til genren grundbog, som er det, bogen kommer nærmest trods en meget synlig forfatter.

Sten Clod Poulsen formidler viden, vejledning, egne erfaringer, eksempler og praktiske værktøjer i et let og flydende sprog. Nok er lix-tallet højt, men på ingen måde begrænsende for læsevenligheden. Bogen er skrevet som brugsbog, der sagtens kan læses, genlæses og bruges som opslagsbog, i de tilfælde tiden ikke er til at læse samtlige 270 sider - inklusive bilag med øvelser og god praksis, der relaterer sig til emnet.

folkeskolen@dlf.org